

Indholdsfortegnelse

Datablad	3
Læsevejledning og lovgrundlag	4
1.1. Beskrivelse af projektet	6
1.2. Afgørelse	6
1.2.1. Dispensation for § 8-afstandskrav - udkast	6
1.2.2. Dispensation for § 8-afstandskrav - udkast	6
1.3. Vilkår	7
1.4. Offentlighed og høring	8
1.5. Klagevejledning	10
2. Generelle forhold	12
2.1. Meddelelsespligt	12
2.2. Gyldighed	12
3. Anlægsbeskrivelse	14
3.1. Lokalisering	14
3.1.1. Landskabelige forhold	15
3.2. Dyrehold, staldanlæg og management	15
3.3. Gener	16
3.3.1. Lugt	16
3.3.2. Støj, fluer og skadedyr	16
3.3.3. Transport	17
3.4. Ammoniakpåvirkning af natur	17
3.4.1. Beskyttet natur	17
3.4.2. Habitatvurdering og Bilag IV-arter	19
<i>Bilag</i>	21



Datablad

Ansøger	Lemvigegnens Landboforening v. Helle Kalkrup Industrivej 53 7620 Lemvig hek@lemvig-landbo.dk for Benny Kjær Hansen Tangsøvej 12 7650 Bøvlingbjerg Tlf.: 97 88 50 38/61 74 54 44 fjordvang@privat.dk
Husdyrbrugets adresse	Tangsøvej 12 7650 Bøvlingbjerg
Matrikelnummer	12b, Brørup By, Bøvling
Virksomhedens art	Ammekvæg
Ejer og kontaktperson	Benny Kjær Hansen Tangsøvej 12 7650 Bøvlingbjerg
CVR-nummer	19 93 85 73
CHR-nummer	58 369
P-nummer	1.004.062.879
Tilsynsmyndighed	Lemvig Kommune
Forside	Foto: Aalborg Luftfoto; Det Kgl. Bibliotek, København http://www.kb.dk/danmarksetfraluftten



Læsevejledning og lovgrundlag

Denne tilladelse er opdelt i to hovedafsnit. Første del udgøres af selve tilladelsen med de vilkår, Lemvig Kommune stiller vedrørende indretning og drift.

Anden del er den miljøtekniske beskrivelse og vurdering. Her er ejendommens anlæg beskrevet nærmere, vilkår begrundes og der er redegjort for den påvirkning, husdyrbruget forventes at have på omgivelserne.

Ansøgningen er indsendt inden den 1. august 2017 og sagen er jævnfør ikrafttrædelsesbestemmelsen behandlet efter LBK nr. 256 af 21. marts 2017 om miljøgodkendelse m. v. af husdyrbrug, herefter også kaldet Husdyrgodkendelsesloven eller Husdyrloven.





Tilladelse med vilkår





1.1. Beskrivelse af projektet

Det søgte projekt indebærer at ejendommens eksisterende maskinhus anvendes som dybstrøelsesstald til opstaldning af bedriftens nuværende ammekvægbesætning. Projektet indebærer ikke ændringer i det tilladte dyrehold.

Det nuværende tilladte dyrehold er 23 ammekøer med kvieopdræt og opdræt af tyrekalve til slagting.

Ansøgningen er indsendt via det digitale ansøgningssystem på www.husdyrgodkendelse.dk, skemanummer 94 359 den 15. februar 2017.

1.2. Afgørelse

Lemvig Kommune godkender det søgte projekt.

Tilladelsen er givet på vilkår, der har til hensigt at beskytte den omgivende natur og miljø, samt de omkringboende.

Tilladelsen meddeles efter Husdyrgodkendelseslovens § 10.

1.2.1. Dispensation for § 8-afstandskrav - udkast

Lemvig Kommune dispenserer for Husdyrlovens afstandskrav på 15 meter til privat fællesvej.

Dispensationen meddeles i henhold til Husdyrlovens § 9, stk. 3. Der redegøres nærmere for dispensationen i den miljøtekniske beskrivelse.

1.2.2. Dispensation for § 8-afstandskrav - udkast

Lemvig Kommune dispenserer for Husdyrlovens afstandskrav på 30 meter til naboskel.

Dispensationen meddeles i henhold til Husdyrlovens § 9, stk. 3. Der redegøres nærmere for dispensationen i den miljøtekniske beskrivelse.

Lemvig Kommune vurderer, at husdyrbruget har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen fra husdyrbrugets anlæg, herunder, at der anvendes den bedste tilgængelige teknik. Lemvig Kommune vurderer, at husdyrbruget ved at efterleve vilkår i tilladelsen kan drives uden væsentlige påvirkninger af miljøet.



Vær opmærksom på at godkendelser og tilladelser efter anden lovgivning, for eksempel udlednings-, nedrivnings- og byggetilladelse, ikke er indeholdt i denne godkendelse, men skal søges særskilt hos Lemvig Kommune.

På Lemvig Kommunes vegne den 3. august 2017.



Simon Bach Nielsen

Miljøingeniør

1.3. Vilkår

Tilladelsen indeholder konkrete vilkår for husdyrbrugets drift og indretning. Vilkårene skal medvirke til at sikre

- at indretning og drift af husdyrbruget sker i overensstemmelse med ansøgningsmaterialet samt den miljøtekniske beskrivelse og vurdering
- at yderligere miljøkrav, fastsat på grundlag af kommunens vurdering af ansøgningen, overholdes
- at risikoen for, at der forekommer forurening eller gener ud over de forventede ifølge miljøvurderingen, minimeres.

1. Produktionstilladelse

Der tillades en årlig besætning på maksimalt

23 ammekøer (over 600 kg)

5 småkalve (0-6 mdr.)

18 kvieopdræt (6-27 mdr.)

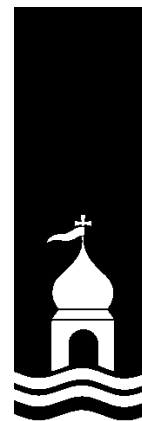
14 tyrekalve (40 - 230 kg)

9 ungtyre (230 - 440 kg)

Produktionen må på intet tidspunkt overstige de begrænsninger, der følger af anden lovgivning.

2. Tidsfrist

Denne tilladelse bortfalder, hvis den ikke er udnyttet senest 6 år efter, at den er meddelt.





3. Dybstrøelsesstald i del af eksisterende maskinhus

Det eksisterende maskinhus må indrettes til dybstrøelsesstald med plads til at opstalde 12 ammekøer i vintermånederne.

4. Etablering af dybstrøelsesmåtte

Før dybstrøelsesarealet tages i brug skal der udlægges et lag halm i minimum 0,3 meters tykkelse, svarende til et stem-pelslag af en bigballe eller et tilsvarende lag halm i tykkelse og fasthed. Halmen, som anvendes, skal være tør og af en god kvalitet.

5. Drift af dybstrøelsesmåtte

Dybstrøelsesmåtten må kun fjernes en gang om året. Dette skal ske så tæt på høsten, at en ny gødningsmåtte hurtigt kan etableres mens lufttemperaturen endnu er høj.

6. Strøning på dybstrøelsesmåtte

Der skal anvendes halm af god og tør kvalitet til strøning.

Der skal anvendes tilstrækkelige strøsmængder til at sikre en tør og ren dybstrøelsesmåtte.

7. Fodring af ammekøer på dybstrøelse

Der må kun anvendes fodermidler med begrænsede væskemængder, for eksempel hør, ensilage, korn og kraftfoder.

Drikkevandssystemet skal indrettes, så vandspild i gødningsmåtten forhindres.

1.4. Offentlighed og høring

Høring af ansøger og interessenter

Kommunens forslag til afgørelse har været sendt i høring hos ansøger og ansøgers rådgiver.

Herefter er nærmeste nabo og interesseorganisationer orienteret ved 3 ugers høring. Følgende er hørt:

- Tangsøvej 13, 7650 Bøvlingbjerg
- Danmarks Naturfredningsforening, jens.johan.brogaard@altiboxmail.dk og dnlemvig-sager@dn.dk
- Det Økologiske Råd, husdyr@ecocouncil.dk

Lemvig Kommune har ikke modtaget høringssvar ved nabohøringen.





Offentliggørelse

Afgørelsen offentliggøres på Lemvig Kommunes hjemmeside, www.lemvig.dk den 7. august 2017 samt ved annoncering i Lokalavisen i Lemvig. Følgende har fået meddelelse om afgørelsen:

- Tangsøvej 12, 7650 Bøvlingbjerg
- Lemvigegnens Landboforening, hek@lemvig-landbo.dk
- Embedslægeinstitutionen Midtjylland, Sundhedsstyrelsen, Lyseng Allé 1, 8270 Højbjerg, senord@sst.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, Masnedøgade 20, 2100 København Ø, dnlemvig-sager@dn.dk
- Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomité v/Jens Johan Brogaard, Torsvej 111, 7620 Lemvig, jens.johan.brogaard@altiboxmail.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, Vestjylland, lemvig@dof.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, Vesterbrogade 140, 1620 København V, natur@dof.dk
- Friluftsrådet LimfjordSyd, limfjordsyd@friluftsradet.dk
- Friluftsrådet, Scandiagade 12, 2450 København SV, fr@friluftsradet.dk
- Arbejderbevægelsens Erhvervsråd Reventlowsgade 14, 1651 København V, ae@aeraadet.dk
- Dansk Botanisk Forening, Jyllandskredsen, att. Signe Normand, Aarhus University, Ny Munkegade 114, DK-8000 Aarhus C, dbf.oestjylland@gmail.com
- Danmarks Sportsfiskerforbunds Miljøkoordinator, Erik Schou Nielsen, Rosenvej 18, 8240 Risskov, enie@aabc.dk
- Danmarks Fiskeriforening, Nordensvej 3, Taulov, 7000 Fredericia, mail@dkfisk.dk
- Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Vormstrupvej 2, 7540 Haderup, nb@ferskvandsfiskeriforeningen.dk
- Dansk Fritidsfiskerforbund, Arne Rusbjerg, Engvej 42 7490 Aulum, teamstr@gmail.com
- Aktive Fritidsfiskere i Danmark v. Leif Søndergård, Søvejen 6, 7860 Spøttrup, afid@aktivefritidsfiskere.dk
- Forbrugerrådet, Fiolstræde 17,3, Postboks 2188, 1017 København K, fbr@fbr.dk
- Det Økologiske Råd, Blegdamsvej 4B, 2200 København N, husdyr@ecocouncil.dk





1.5. Klagevejledning

Afgørelsen er truffet i medfør af § 10 i Lovbekendtgørelse om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug, nr. 256 af 21. marts 2017. Afgørelsen kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet i henhold til § 76 i Husdyrgodkendelsesloven af følgende;

- Ejeren af Tangsøvej 12, 7650 Bøvlingbjerg
- Embedslægeinstitutionen
- Enhver, der har en individuel interesse i sagens udfald.

Hvis du ønsker at klage over denne afgørelse, kan du klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Du klager via Klageportalen, som du finder et link til på forsiden af www.nmkn.dk. Klageportalen ligger på www.borger.dk og www.virk.dk. Du logger på www.borger.dk eller www.virk.dk, ligesom du plejer, typisk med NEM-ID. Klagen sendes gennem Klageportalen til den myndighed, der har truffet afgørelsen.

En klage er indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden i Klageportalen. Når du klager, skal du som privat betale et gebyr på kr. 900 og som organisation, forening eller virksomhed kr. 1.800. Du betaler gebyret med betalingskort i Klageportalen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet skal som udgangspunkt afvise en klage, der kommer uden om Klageportalen, hvis der ikke er særlige grunde til det. Hvis du ønsker at blive fritaget for at bruge Klageportalen, skal du sende en begrundet anmodning til den myndighed, der har truffet afgørelse i sagen. Myndigheden videresender herefter anmodningen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som træffer afgørelse om, hvorvidt din anmodning kan imødekommes.

Gebyret tilbagebetales, hvis

- 1) klagesagen fører til, at den påklagede afgørelse ændres eller ophæves,
- 2) klageren får helt eller delvis medhold i klagen, eller
- 3) klagen afvises som følge af overskredet klagefrist, manglende klageberettigelse eller fordi klagen ikke er omfattet af Miljø- og Fødevareklagenævnets kompetence.

Det bemærkes, at hvis den eneste ændring af den påklagede afgørelse er forlængelse af frist for at efterkomme afgørelsen som følge af den tid, der er medgået til at behandle sagen i klagenævnet, tilbagebetales gebyret dog ikke.

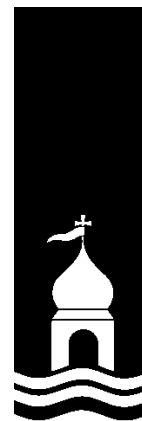


Hvis afgørelsen påklages får ansøger besked. Klage over en tilladelse efter § 10 har ikke opsættende virkning med mindre Miljø- og Fødevarerklagenævnet bestemmer andet jf. § 81 i Husdyrgodkendelsesloven. Det betyder, at hvis eventuelt byggeri påbegyndes og en sag påklages kan Miljø- og Fødevarerklagenævnet sætte byggeriet i stå eller kræve nedrivning for ansøgers regning.

Klagefristen udløber den 4. september 2017.

Denne afgørelse kan indbringes for domstolene indtil 6 måneder efter den dato, hvor afgørelsen bliver meddelt, jævnfør Husdyrgodkendelseslovens § 90.





2. Generelle forhold

2.1. Meddelelsespligt

Inden enhver ændring, etablering eller udvidelse af dyrehold eller anlæg til husdyrproduktion, herunder opbevaringsanlæg skal der indgives forhåndsansøgning til Lemvig Kommune, jævnfør Husdyrgødningsbekendtgørelsens § § 35 og 36.

Ændringer og udvidelser af husdyrbruget, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet må ikke foretages uden forudgående tilladelse fra Lemvig Kommune.

2.2. Gyldighed

Tilladelsen skal være udnyttet senest 6 år efter at den er meddelt.

Tilladelsen anses for udnyttet ved påbegyndt etablering af dybstrøelsesstald i eksisterende maskinhus.

Hvis tilladelsen, herunder produktionstilladelsen ikke helt eller delvist udnyttes i 3 på hinanden følgende år, bortfalder den del, der ikke har været udnyttet.





Miljøteknisk beskrivelse





3. Anlægsbeskrivelse

Projektet er beskrevet i digitalt ansøgningskema 94 359 med bilag, indsendt via husdyrgodkendelse.dk.

3.1. Lokalisering

Der sker ikke godkendelsespligtige ændringer af dyreholdet, men en ny bygning tages i brug til opstaldning.

Det eksisterende staldanlæg er ikke omfattet af afstandskrav i Husdyrgodkendelseslovens §§ 6, 7 og 8, da dyreholdet i disse stalde ikke udvides.

Husdyrlovens afstandskrav gælder for maskinhuset, der ændrer anvendelse til dybstrøelsesstald.

Det er ikke muligt forureningsmæssigt at adskille den del af maskinhuset, hvor der ikke opstaldes dyr fra den del, hvor der etableres dybstrøelse. For at bygningen kan adskilles i to, kræver det efter Lemvig Kommunes vurdering, at der etableres en skillemur i maskinhuset, som kan fungere som en tæt barriere for lugt og ammoniak. Som følge heraf, skal der efter Lemvig Kommunes vurdering dispenseres for afstandskrav til naboskel og privat fællesvej.

Naboskel

Afstanden fra nærmeste hjørne af maskinhuset til beboelsen på Tangsøvej 13 er 50 meter. Det er søgt at opstalde 12 ammekøer i vintermånederne. Lemvig Kommune vurderer, at der er grundlag for at dispensere for afstandskrav til naboskel, da afstandskravet til nabobeboelse på 50 meter er overholdt og da der tale om et dyrehold af begrænset omfang, som ved almindeligt godt landmandskab ikke vil give anledning til væsentlige gener for omboende.

Der er ikke modtaget indsigelser fra nærmeste nabo ved nabo-høring af forslaget til afgørelse. Lemvig Kommune dispenserer herefter for afstandskravet.

Privat fællesvej

Maskinhuset er opført 5 meter fra Tangsøvej. Afstandskravet på 15 meter gælder for driftsbygninger til husdyrhold, mens maskinhuse ikke omfattes af dette afstandskrav. Tangsøvej er kun let befærdet. Der er tale om ændret anvendelse af en bestående bygning.

På den baggrund vurderes det ikke at være betænkeligt at dispensere for afstandskrav til privat fællesvej.



Afstandskrav i Husdyrlovens §§ 8 vurderes fra nærmeste hjørne af maskinhuset.

Tabel 1: Generelle afstandskrav

Afstand til	Opmålt afstand	Afstandskrav i Husdyrloven
Nærmeste byzone eller sommerhusområde (Bøvlingbjerg)	2,6 km	50 m
Nærmeste lokalplanlagte område i landzone til boligformål, offentlige formål, m.v. (Nees)	2,6 m	50 m
Nærmeste nabobeboelse (Tangsøvej 13)	50 m	50 m
Ikke-almene vandforsyningsanlæg (Tangsøvej 12, DGU 63.1264)	59 m	25 m
Almene vandforsyningsanlæg (Bækmarksbro Vandværk)	3,7 km	50 m
Vandløb (herunder dræn) og søer (grøft vest for husdyrbruget)	195 m	15 m
Offentlig vej og privat fællesvej (Tangsøvej)	5 m	15 m
Levnedsmiddelvirksomhed	> 1.000 m	25 m
Beboelse på samme ejendom	53 m	15 m
Naboskel (Tangsøvej 13)	19 m	30 m

Nærmeste ammoniakfølsomme naturområde jævnfør Husdyrgodkendelseslovens § 7 er søen Byn, som indgår i udpegningsgrundlaget for Habitatområde 58 (naturtype 3130, *søbred med småurter*). Byn ligger cirka 1,5 km syd for anlægget.

3.1.1. Landskabelige forhold

Det søgte projekt indebærer ikke ydre bygningsmæssige ændringer.

Der foretages på den baggrund ikke en nærmere landskabsvurdering af projektet, da projektet herved vurderes ikke at påvirke landskabelige, geologiske eller kulturhistoriske værdier.

3.2. Dyrehold, staldanlæg og management

Opstaldning af ammekvæg skal enten ske jævnfør Husdyrgødningsbekendtgørelsens § 8, som kræver at der etableres fast bund med afløb til gyllebeholder, eller i overensstemmelse med Landbrugets byggeblad; *Etablering af løsdriftsstalde uden fast bund til ammekøer, ungdyr m.v. på dybstrøelse*, arkivnr. 095.03-01.





Byggebladet er godkendt af Miljøstyrelsen, jævnfør Husdyrgødningsbekendtgørelsens § 46.

I det konkrete projekt er det oplyst, at der er fast bund med sokkelkant på hele gulvarealet. Der er ikke afløb.

At dybstrøelsesstalden er indrettet med fast bund alene, vurderes ikke at være afgørende for gyldigheden af Landbrugets byggeblad i det konkrete tilfælde. Dette begrundes i at det faste gulv i sig selv ikke hindrer, at dybstrøelsesstalden drives i overensstemmelse med byggebladet.

For at sikre, at opstaldningen sker i overensstemmelse med byggebladet, stiller Lemvig Kommune vilkår om dybstrøelsesmåttens etablering og drift, samt vilkår om fodring og vandinstallationer.

Disse vilkår skal sikre, at der ikke sker udsivning af næringsstoffer langs sokkelkanten og evt. utætheder i gulvbelægningen, samt at dybstrøelsesmåtten kan udlægges i markstak i overensstemmelse med Husdyrgødningsbekendtgørelsens krav om, at kompostlignende dybstrøelse i markstak har et tørstofindhold på minimum 30 %.

3.3. Gener

3.3.1. Lugt

Lugtgenafstande til byzone/sommerhusområde, samlet bebyggelse og enkelt bolig er beregnet i den digitale ansøgning.

Afstandskrav er overholdt med god margen.

Lugtkonsekvensradius for husdyrbruget er beregnet til 107 meter. Inden for denne afstand kan det forventes, at der til tider kan opleves lugtgener fra husdyrbruget. Tangsøvej 13 ligger inden for den beregnede lugtkonsekvensradius. Beboere på Tangsøvej 13 må derfor forvente og acceptere, at der til tider kan forekomme et mærkbart lugtbidrag fra Tangsøvej 12.

3.3.2. Støj, fluer og skadedyr

Lemvig Kommune vurderer, at der ikke sker væsentlige ændringer i støjkilder og støjbidrag fra husdyrbruget som følge af, at der etableres dybstrøelsesstald i maskinhuset.

Dyreholdet i sig selv forventes ikke at udgøre en væsentlig støjkilde. Støj fra maskiner i forbindelse med fodring og udmugning af dybstrøelsesmåtten vurderes ikke at medføre støjbidrag, som ligger ud over, hvad der må forventes ved almindelig landbrugsdrift.





Det bemærkes, at det åbne land betragtes som landbrugets erhvervsområde, og at omboende til en vis grad må acceptere de gener, som landbrugets aktiviteter medfører.

Skulle der mod forventning indgå berettigede støjklager, kan Lemvig Kommune efter en nærmere vurdering påbyde husdyrbruget at udføre akkrediterede støjmålinger, samt om nødvendigt påbyde støjdæpende tiltag, eksempelvis i form af støjvolde, andre placeringer af støjklager eller andre støjdæpende tiltag.

Husdyrbrug skal generelt foretage effektiv flue- og skadedyrsbekæmpelse i overensstemmelse med retningslinjerne fra Aarhus Universitet, Institut for Agroøkologi. Retningslinjer og vejledninger ses på <http://www.dpil.dk/dpil2005/sporgom.htm>. Retningslinjer for fluebekæmpelse er vedlagt i bilag 3.

3.3.3. Transport

Antal og type af transporter til og fra husdyrbruget forventes ikke at ændres væsentligt, da der ikke ændres i ejendommens samlede dyrehold.

Lemvig Kommune anbefaler, at der udvises god landmandspraksis, for eksempel ved at transport til og fra bedriften foregår ved hensynsfuld kørsel, samt at alle transportaktiviteter på bedriften planlægges, således at omgivelserne påvirkes mindst muligt.

Ejendommens til- og frakørselsveje vurderes at være tilstrækkelige til det søgte projekt.

3.4. Ammoniakpåvirkning af natur

3.4.1. Beskyttet natur

De herunder nævnte kategoriserede naturtyper er omfattet af særlige ammoniakdepositionskrav, jævnfør beskyttelsesniveauet i Husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3, nr. 2.

De lokale naturområder og de nærmeste ammoniakberegningsskemaer ses på oversigtskort i bilag 4.

Kategori 1 natur – ammoniakfølsom natur i N2000 områder
Kategori 1 natur er ammoniakfølsomme naturtyper indenfor internationale naturbeskyttelsesområder, Natura 2000 - områder.

Anlægget ligger cirka 1,5 km nord for det nærmeste Kategori 1-natur, som er søen Byn, habitatnaturtype 3130, søbred med småurter.

Den totale ammoniaktilførsel på dette naturområde fra husdyrbruget må ikke overstige 0,7 kg N/ha/år. Lemvig Kommune har





herved konstateret, at der ikke ligger husdyrbrug i nærheden af Byn, som udløser skærpet ammoniakdepositionskrav, jf. husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3.

Det fremgår af ansøgningen, at der totalt deponeres 0,0 kg N/ha/år på Byn fra husdyrbruget i ansøgt drift.

Kategori 2 natur – større § 3 områder

Kategori 2 natur er større § 3 naturområder, som er beskyttet gennem § 7, stk. 1 nr. 2 i Husdyrloven.

Anlægget ligger cirka 5 km fra nærmeste større, sammenhængende hede, som opfylder kriterierne for Kategori 2-natur.

Den totale ammoniaktilførsel på dette naturområde fra husdyrbruget må ikke overstige 1 kg N/ha/år.

Totaldepositionen på dette naturområde er i ansøgningen beregnet til 0,0 kg N/ha/år.

Kategori 3 natur – moser, heder og overdrev

Kategori 3-natur er heder, moser og overdrev, som ikke er omfattet af kategori 1 og 2.

Kommunen kan ikke fastsætte vilkår om en merdeposition på under 1,0 kg N/ha/år på kategori 3-natur, jævnfør husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens bilag 3, nr. 4, tabel 3.

Staldanlægget ligger cirka 140 meter fra nærmeste moseområde udpeget som § 3-areal og kategori 3-natur. Merdepositionen er på 0,0 kg N/ha/år.

Totaldepositionen af ammoniak på mosen fra husdyrbruget overstiger ikke 0,4 kg N/ha/år.

Øvrig natur

Der ligger ikke øvrige naturområder omkring staldanlægget som i højere grad end de oven for beskrevne naturområder, påvirkes af projektet.

Lemvig Kommunes vurdering

Beregningspunkter er indsat af ansøger og Lemvig Kommune i det digitale ansøgningssystem. Lemvig Kommune har herved justeret ruheder jævnfør retningslinjerne i "naturpixibogen", som findes i Miljøstyrelsens WIKI-vejledning, www.mst.dk/husdyrvejledning.





Beskyttelsesniveauerne for kategori 1-, 2- og 3-natur er overholdt med god margin. Ammoniakdepositionen fra det søgte projekt vurderes heraf ikke at udgøre en risiko for tilstandsændringer af den omkringliggende beskyttede natur.

Oversigtskort med de nærmeste ammoniakberegningsskemaer ses i bilag 4 og oversigtskort med beskyttede naturtyper ses i bilag 5.

3.4.2. Habitatvurdering og Bilag IV-arter

Kommunen skal vurdere på alle planer og projekter om, hvorvidt de kan skade de arealer og arter, der er beskyttede i Natura 2000-områder.

Natura 2000-områder og arter er udpegede på internationalt plan, og de forskellige EU-lande er ansvarlige for, at de ikke tager skade af den menneskelige aktivitet i landet.

Den Europæiske Union vedtog i 1992 et direktiv, som havde til hensigt at fremme beskyttelsen af de mest truede naturtyper, svampe-, plante- og dyrearter i Europa. I daglig tale kaldes det for "habitatdirektivet", og det pålægger de nationale regeringer at udpege områder, der indeholder truede eller sårbare arter og deres levesteder. Til direktivet findes et bilag, som nævner 230 dyrearter, 483 plantearter og 198 biotoper, der skal beskyttes.

Natura 2000-områderne består af habitatområder med særlig værdifulde naturtyper, dyre- og plantearter og af fuglebeskyttelsesområder med særlige fugle.

I bilag IV til Habitatdirektivet er listet en række dyrearter samt få plantearter, som skal beskyttes. Ligeledes er arternes yngle- og rasteområder beskyttede. Beskyttelsen gælder uanset hvor arterne forekommer, dvs. både indenfor og udenfor Natura 2000-områder.

Screening

Staldanlægget ligger i Natura 2000-område 65, Nisum Fjord. Der er mere end 5 km til andre Natura 2000-områder.

Natura 2000 område nr. 65 Nisum Fjord

Natura 2000 område nr. 65 Nisum Fjord består af Habitatområde nr. 58 og Fuglebeskyttelsesområde nr. 38.

Udpegningsgrundlaget for habitatområdet er i Lemvig Kommune hovedsageligt strandengene hele vejen rundt om fjorden samt nogle få sure overdrev syd for udløbet af Bækmarksbro å. Truslerne for strandene er uhensigtsmæssig hydrologi (udtørring), mindre saltpåvirkning, tilgroning som følge af for stor næringsstofpåvirkning og invasive arter. Truslerne for de sure overdrev er hovedsageligt tilgroning som følge af manglende naturpleje. Derudover er der arterne laks, odder og lampret, som bl.a. er afhængige af optimal vandkvalitet.





Udpegningsgrundlaget for fuglebeskyttelsesområde nr. 38 drejer sig i Lemvig Kommune om knopsvane, kortnæbbet gås, krikand, lysbuget knortegås, pibeand, sangsvane, spidsand, alm. ryle, dværgterne, rørvagtel og spiltterne. Truslerne for disse arter er bl.a. forstyrrelser især i yngleperioden, prædation, tilgroning og fragmentering af naturarealer der tidligere har været plejet og dermed egnet sig til yngle- og rasteområde for fuglene.

Nærmere beskrivelse af Nissum Fjord ses i bilag 6.

Bilag IV arter

Staldanlægget ligger i et område med mange naturarealer, læbælter og småbeplantninger. Området vil kunne rumme birke-mus, stor vandsalamander, strandtudse, spidssnudet frø og en hel del forskellige flagermus. Arterne er nærmere beskrevet i bilag 7.

Lemvig Kommunes vurdering

Ammoniakdepositionen fra det søgte projekt i sig selv vurderes ikke at udgøre en væsentlig risiko for bilag IV-arter eller habitatnaturtyper i habitatområde 58, idet totaldepositionen fra anlægget på det nærmeste naturområde i Habitatområde 58, eng langs Tangsø syd for ejendommen, er beregnet til 0,0 kg N/ha/år. Ud fra den betragtning vurderes det søgte ikke at udgøre en risiko for udpegningsgrundlaget i Natura 2000 området.

Dyreholdet på ejendommen udvides ikke, der rives ikke bygninger ned, fjernes træer eller inddrages naturarealer. På den baggrund vurderes det søgte ikke skader yngle- og rastearealer for bilag IV-arter.

Lemvig Kommune har ikke kendskab til andre projekter, som i sammenhæng med dette projekt, vil kunne påvirke Natura 2000-områder.

På baggrund af de beregnede totaldepositioner af ammoniak, vurderes projektet ikke i sig selv eller i kumulation med andre projekter, at udgøre en risiko for en skadevirkning på udpegningsgrundlaget for Natura 2000-område 65 eller andre Natura 2000-områder.



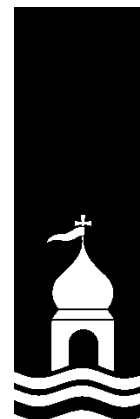


Bilag



Bilag 1





Bilag 2

Landbrugets Byggeblade

	Bygninger • Teknik • Miljø	
Love og vedtægter	Arkivnr.	095.03-01
Love og vedtægter vedr. miljø.	Udgivet	August 1989
Etablering af løsdriftsstalde uden fast bund til ammekøer, ungdyr m.v. på dybstrøelse	Revideret	26.06.2009
	Side	1 af 2

Driftsvejledning godkendt af Miljøstyrelsen, jf. § 35 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1695 af 19/12/2006 om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage mv.

Etablering og funktion af gødningsmåtten

Før dybstrøelsesarealet tages i brug, udlægges et lag halm i 0,3 m tykkelse svarende til et stempeflag af en bigballe eller et tilsvarende lag halm i tykkelse og fasthed. Halmen, som anvendes, skal være tør og af en god kvalitet.

Den faste gødning og aje, der falder på gødningsmåtten, absorberes i halmen. Temperaturen i gødningsmåtten når hurtigt op på 25-35° C, hvilket er medvirkende til, at halm og gødning efterhånden omsættes. Den kompostlignende dybstrøelse skal have et tørstofindhold på mindst 30 %.

Den tilførte strøemængde skal sikre en tør, ren og varm overflade for dyrene på dybstrøelsen.

Fjernelse af dybstrøelsesmåtten foregår normalt kun én gang om året, når dyrene er ude, og normalt så tæt på høst, at en ny gødningsmåtte hurtigt kan etableres, mens lufttemperaturen endnu er høj.

Hvor dyrene er på stald mere end halvdelen af året, skal der være separat lødeplads med fast bund. Gødningen herfra skal enten ledes til gødningslager eller fordeles ud over dybstrøelsesmåtten.

Arealkrav og strøning

Dybstrøelsesområdet/hvilearealets størrelse bør være 4-6 m² pr. køldyreenhed, eller ca. 1 m² pr. 100 kg legemsvægt. Der skal anvendes halm af god og tør kvalitet til strøning.

Der strøes normalt dagligt, og strøemængden skal sikre en tør og ren dybstrøelsesmåtte. Mængden afhænger af benyttede fodermidler og dyrenes kropsvægt, som gennemsnit forventes 1 kg strøelse pr. 100 kg legemsvægt.

Fodring

Der må kun anvendes fodermidler, som indeholder begrænsede væskemængder. For eksempel hø, ensilage, kom, kraftfoder mv. og hermed begrænsede mængder af roer, upresset roeaffald, melasse mv. Drikkevandssystemet skal indrettes, så vandspild i gødningsmåtten forhindres/undgås.

Godkendelse

Ved at følge ovenstående "Driftsvejledning" er løsdriftsstalde uden fast bund til ammekøer og ungdyr mv. på dybstrøelse godkendt af Miljøstyrelsen, jf. § 35 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1695 af 19/12/2006, og er ikke omfattet af bestemmelsen i § 4 i denne bekendtgørelse.



Giver ovenstående foranstaltning anledning til ikke uvæsentlige gener og forurening, kan kommunalbestyrelsen meddele påbud om afhjælpende foranstaltninger inden en bestemt frist.

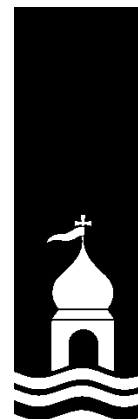
Tilbagekaldelse

Byggebladet kan tilbagekaldes på et vilkårligt tidspunkt. Tilbagekaldelse sker ved, at Byggebladet annulleres, og dette meddeles kommuner og landbrugets bygningskonsulenter.

Såfremt et byggeblad annulleres, skal anlæg etableret i overensstemmelse med Byggebladet herefter og inden for en i tilbagekaldelsesskrivelsen nærmere fastsat tidsfrist indrettes i overensstemmelse med de gældende regler.

Henvisninger

- [Bekendtgørelse om husdyrbrug og dyrehold for mere end 3 dyreenheder, husdyrgødning, ensilage m.v. nr. 1695 af 19/12/2006.](#)



Bilag 3



Retningslinier for fluebekæmpelse på og omkring gårde med husdyr

Stuefluen (*Musca domestica*) er den almindeligste flue på gårde med især kvæg- og svin og den kan være yderst generende for både dyr og mennesker – specielt inden døre i vores hjem.

Næst efter stuefluen i hyppighed kommer den blod-sugende stikflue (*Stomoxys calcitrans*), der specielt forekommer på kvæggårde og i besætninger med svin, hvor dyrene går på strøelse. Derudover optræder der på gården flere mindre betydende arter, såsom den lille stueflue (*Fannia canicularis*), som især kan være et problem på og omkring pelsdyrferme og ved høserier. Der findes en særlig vejledning for denne flueart og problemstilling, se eventuelt denne. Sidst i denne vejledning findes et særligt afsnit om stuefluer i høsestalde. Endvidere er også medtaget to fluearter som er til gene og har stor økonomisk betydning for græssende kvæg i sommermåneder; plantagefluen (*Hydrotaea irritans*) og den lille stikflue (*Haematobia irritans*).

Stuefluen og stikfluens overordnede biologi er på flere områder sammenfaldende. Derfor vil beskrivelsen nedenfor primært omhandle stuefluens levevis og kun, hvor de to arter afviger i relation til deres bekæmpelse vil dette blive anført.

Levevis og skade

For at kunne anvise principper for fluebekæmpelse må fluernes levevis kort gennemgås. Når man ved,

Navn:	Stuefluen (<i>Musca domestica</i>) og stikfluen (<i>Stomoxys calcitrans</i>)
Udseende:	Stuefluen er mørkegrå, 8-9 mm og med fire mørke længdestriber på brystets rygside. De lyssky larver, 3-9 mm er hvidlige til grumset gullige, med to mørke ånderer bagtil og et tilspidset hovedparti. Pupaer (kaldes ofte pupper) er brune til rødlig og 5-6 mm. Den voksne flue sidder ofte med hovedet nedad i hvile. Stikfluen, 6-7 mm ligner meget stuefluen, men kendes ved at have en fremadrettet sylformet stiksnabel, vingerne holdes mere adskilt hvorved fluens fremtoning er mere trekantet. Larven (3-9 mm) og puparium (4-5 mm) ligner meget stuefluen. Den voksne flue sidder ofte med hovedet opad i hvile.
Skade:	Stuefluen generer ved at sprede sig fra staldene til naboerne. På bedriften generer den dyrene og skaber et dårligt arbejdsmiljø i stalden. Den kan også være en kilde til spredning af smitte. Stikfluen er først og fremmest til gene, da både hanner og hunner stikker for at sugе blod. De kan påvirke mælkeydelse og tilvækst af husdyr.



hvordan fluerne udvikles, og hvor de forekommer, kan man bedre bekæmpe dem.

Stuefluer lægger især deres æg i gødning - jo friskere, jo mere tiltrækkende. Gødningen må dog være nogenlunde fast, ellers drukner larverne. Selv gylle (især svinegylle) har ofte et flydelag der er tykt og tørt nok til, at fluelarverne kan overleve. Derimod tyder ikke meget på stuefluen udvikles i gylle beholdere. Stuefluerne yngler navnlig i gødning af svin, høns, kalve og heste, hvorimod ren gødning fra køer syntes mindre egnet.

Udviklingen fra æg og til voksen stueflue tager en til to uger afhængig af temperaturen i gødningen, kortest udviklingstid er ved 30-35 °C. Ved temperaturer over 45 °C dør larver og pupper. I figur 1 ses stuefluens udvikling.

Blot 8-16 timer efter at æggene er lagt klækker de, og små larver kravler ud i den friske gødning. På mindre end en uge vokser de bevægelige, hvide larver sig 10-12 mm store, og herefter forpupper de sig. Dette sker ved at larvens hud trækker sig sammen og danner et hylster - et puparium (populært kaldes disse for pupper). Inde i pupariumet dannes efter nogle få dage selve fluens puppe. Det som vi mennesker normalt opdager, er derfor de 5-6 mm

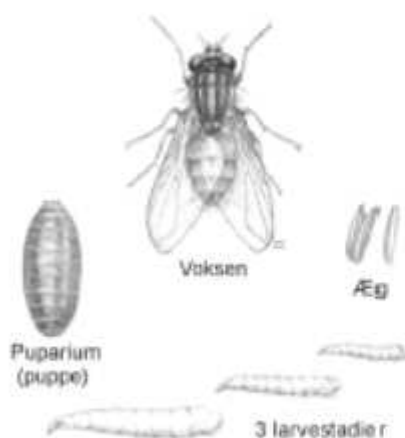


Fig. 1. Stuefluens udvikling. Æggene lægges i gødning, og her lever larverne og vokser sig store, hvorefter de forpupper sig til 5-6 mm lange, tøndeformede puparier. Inde i pupariumet forvandles larven til den voksne flue på under en uge. Efter nogle få dage kan hunfluen begynde at lægge æg. Tegninger: K.-M Vagn Jensen.

lange brune til rødlige, tøndeformede og ubevægelige puparier. Ofte ser man flere hundrede puparier ligge i hjørner af bokse eller på fodergangen, hvor nu stuefluelarverne finder egnede forpupningssteder. Puparierne kan ikke som larverne kravle væk hvis forholdene pludselig bliver ugunstige ved f.eks. mangel på ilt eller hvis temperaturen ikke længere er optimal. I puppen, forvandles larven til den voksne flue på under en uge. Når fluerne efterfølgende er brudt ud af deres puparier, parrer de sig, og efter nogle få dage kan hunfluen begynde at lægge æg. Gennemsnitslevetiden for de voksne fluer er sandsynligvis mindre end en uge.

De voksne stuefluer sidder om dagen gerne på svin og kreaturer - se figur 2. De sidder også på de nærmeste skillevægge, stolper eller omkring fodertrug. Skinner solen ind ad vinduerne eller stalddøren, sætter fluerne sig gerne i solstrålerne, ligesom de tit sidder på smågrisenes varmelamper, på mælkeanlæg og andre varme steder. Jo varmere en hunflue kan få det, jo hurtigere udvikles æggene, og jo flere æg kan den lægge. Derudover har undersøgelser vist, at mange af fluerne kan kurere sig for sygdomme ved at opholde sig ved de høje temperaturer (se nedenfor).

Om natten sidder stuefluerne på vægge og træværk og rør, der afgrænser båsene. Fluerne kan også sidde på stolper og på loftet, hvis det ikke er for højt oppe. Helst sidder de så tæt på dyrene som muligt. Stuefluen lever af husdyrenes foder, men sutter også f.eks. sved, sekreter og mælk, hvor det er muligt. Fluen lever hovedsagelig af sukker, men hunfluen skal have protein for at kunne lægge æg.

Om efteråret stiger den relative luftfugtighed i stalden, når det bliver kølligere. Der breder sig da ofte en svampesygdom (flueskimmel) mellem fluerne, og de døde fluer ses siddende på stolper og vægge med benene ud til siderne og snablen suget fast til underlaget. Sygdommen er helt ufarlig for husdyr og mennesker, men kan reducere antallet af fluer kraftigt.

I danske stalde findes foruden stuefluen som nævnt også en anden slags flue, nemlig stikfluen. Denne flue lever i modsætning til stuefluen af at suge blod på dyrene. Stikfluer yngler især i kostalde og i stalde med ungkreaturer, i fugtige rester af kraftfoder, ensilage, halm og gødning. Stikfluen kan som før nævnt også optræde i større antal i svinestalde ved ophobninger af halm og gødning.

Stikfluen ligner stuefluen til forveksling, men kendes fra denne på, at den har en fremadrettet sylformet stiksnabel. Denne stiksnabel kan dog være vanskelig at se for utrænede øjne. Stikfluen synes også mere trekantet end stuefluen pga. vingernes mere spredte stilling. Ofte sidder stikfluerne samlet i loftet



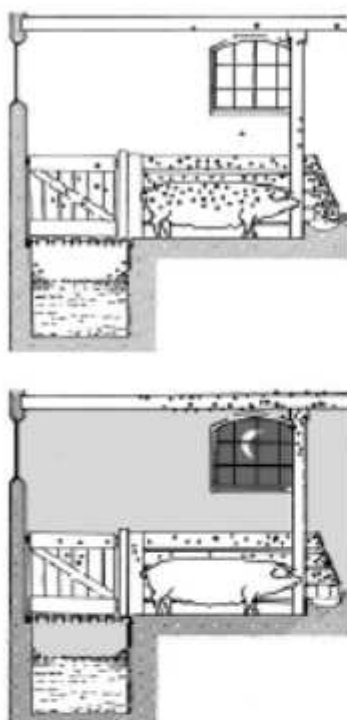


Fig. 2. Schematisk tegning, der viser stuefluernes fordeling i en svinestald om dagen (øverst) og om natten. Fluerne er om dagen koncentreret på svinene, på skillevæggene og over truget. Om natten er der ingen fluer på dyrene, men stadig mange på den øverste del af stolperne.

over dyrene, hvorfra de bevæger sig ned og suger blod på dyrene. Hvis man er i tvivl er det en god idé at indfange nogle få individer, der så kan inspiceres på nært hold. Her kan stikfluens sylformede stiksnabel tydeligt erkendes.

Forebyggelse og bekæmpelse

Forebyggelse af flueplage kræver først af alt en god gødningshåndtering og en generel god staldhygiejne. Dette er det primære for at undgå masseforekomst af fluer i stalde, medens de forskellige former for aktiv bekæmpelse hovedsageligt bruges som et supplement, når det af forskellige grunde kan være vanskeligt alene at forebygge. Selv mange moderne stalde er ikke hensigtsmæssigt indrettet med henblik på en nem og effektiv fjernelse af gødning og foderrester. Allerede når nybygninger eller ombygninger planlægges sammen med byggefirmaer, bør disse hensyn til fluer medtages.

God hygiejne indebærer, at man dagligt fjerner rester af gødning og foder nær skillevægge og langs kanter af rander til automatiske gødningsanlæg. Den daglige rengøring er af stor vigtighed, således at der ikke finder en ophobning sted af gamle foderrester eller gødning.

Kalvebokse giver ofte en stor produktion af fluer, hvis gødningen ligger mere end en uge. Særlige flueproblemer kan opstå i spaltegulvsstalde for svin. Svinegylle danner altid flydelag, og dette er tykket og mest flueegnet, hvor der suppleres med strøelse. Selv i slagtesvinestalde med fuldt spaltegulv kan gyllen producere masser af fluer. Uden bygningsmæssige ændringer kan dette reduceres ved konstant omrøring af gyllen eller ved behandling med larvebekæmpende midler – larvicider (herom senere).

Er fluelagen koncentreret til de varme perioder, er det sandsynligt, at maddingen er hovedkilden, med mindre en hastig undersøgelse med en greb og en lygte i svinestierne og kalvebokse viser, at der er mange larver og puparier. Men også flueudvikling på maddingen kan forebygges.

I dag ses sjældent gammeldags stablede maddinger nær gården, men hvor de stadig forefindes kan de udbygges trinvis, således at den friske gødning har så lille overflade og så stor dybde som muligt. Hvis det er praktiske muligt og overdække den friske overflade af maddingen med en tyk presenning, er dette en meget effektiv metode til at forhindre flueudvikling. Presenningen forhindrer gødningsvarmen i at slippe væk, og fluelarver dør som nævnt ved temperaturer over 45 °C.

Udlæggermaddinger kan vanskeligt overdækkes. Har man gødning fra flere stalde eller staldafsnit, bør den mest flydende gødning, for eksempel gødning fra køer, udtages sidst.

Nedenfor er beskrevet forskellige muligheder for aktiv fluebekæmpelse. Hvilken metode der vælges må afhænge af de aktuelle forhold. Er der f.eks. tale om et lokalt flueproblem af kortere varighed, kan dette måske klæres med nogle få nedsprøjtninger med et forstøvningsmiddel (aerosol). Er der tale om et generelt flueproblem af længerevarende og årligt tilbagevendende karakter, er en systematisk og forebyggende indsats nødvendig. Det vil her være relevant at tænke i anvendelse af larvicider eller måske biologisk bekæmpelse med udsætning af rovfluer eller snyltehvepse i stalde.

I visse stalde kan der i perioder ses masseforekomst af andre fluer. Især kan der i nogle svinestalde optræde store mængder af de kun 3-4 mm store bananfluer (*Drosophilidae*), som hurtigt opformerer



I stort tal i fugtige foderrester. Som regel kan bekæmpelse foretages ved at fjerne de fugtige foderrester eller om nødvendigt ved brug af larvicider evt. i kombination med aerosoler mod de voksne fluer.

Mekanisk bekæmpelse

Fluefangere med lim, som fluerne klæber fast i, når de lander, er en velkendt metode. Ved placering og valg af type limfælder skal man være opmærksom på, at det kan skabe problemer hvis svaler yngler i stalden, idet de voksne fugle indfanges i limen. Lysfælder der udsender ultraviolet lys er en anden mulighed. Lyslet kan komme fra en pære eller fra et lysstofrør der tiltrækker fluerne.

Disse former for mekanisk bekæmpelse kan nogle steder hjælpe med til at reducere antallet af fluer. Men fælles for dem alle er, at de ikke alene kan bekæmpe en flueplage i staldene.

Biologisk bekæmpelse

Ved biologisk bekæmpelse prøver man at udnytte de fjender, som fluerne har i forvejen. I Danmark fungerer biologisk bekæmpelse af fluer i nyere svinstalde med spaltegulv, hvor der rutinemæssigt anvendes rovfluer (*Hydrothaea aenescens*), hvis larver lever som rovdyr på f.eks. stuefluens larver. De voksne rovfluer opholder sig under spaltegulvet og derfor normalt ikke til gene for dyr eller mennesker. I varme perioder, hvor temperaturen kommer op i nærheden af 27-30 °C kan gyllefluen virke generende, da de voksne fluer søger op fra spaltegulvet. Gyllefluer er ikke effektive ved brug på fast gødning. Undersøgelser udført her i landet har vist at en snylteheps, *Spalangia cameroni* (2-3 mm) kan holde antallet af stuefluer og stikfluer på et acceptabelt lavt niveau i stalde med dybstrøelse. Den opnåede effekt af snyltehepsen er størst hvis den udsættes tidligt i fluesæsonen (april-maj) og derefter ca. hver 14. dag frem til september/oktober.

Kemisk bekæmpelse - Resistens

Ved brug af kemiske metoder til fluebekæmpelse kan der udvikles resistens (nedartet modstandsdygtighed) over for midlerne. Det er muligt at undgå eller i det mindste at forsinke udviklingen af resistens.

Dette gøres bedst ved 1) at lære at leve med en lille fluebestand i staldene, 2) kun at foretage en kemisk bekæmpelse når det er nødvendigt, 3) ikke at søge en total bekæmpelse med kemiske midler, 4) at anvende de rigtige midler på de rigtige steder og tidspunkter (se nedenfor) og 5) periodevis at undlade kemisk bekæmpelse og 6) at skifte mellem midler med forskellige aktive stoffer.

Kemisk bekæmpelse - Typer af midler

Kemisk bekæmpelse af stuefluen og stikfluen vil ofte indgå i et større bekæmpelsesprogram, hvor også de

sanitære foranstaltninger er medtaget (se ovenfor). Nedenfor gennemgås de forskellige muligheder for kemisk bekæmpelse. Midlerne er som udgangspunkt alle godkendt til formålet af Miljøstyrelsen, efter at deres effektivitet er vurderet af Institut for Agroøkologi, Aarhus Universitet.

Den grundlæggende metode ved kemisk bekæmpelse er brug af larvicider. Disse midler har endnu ikke medført udvikling af resistens. Som supplement kan anvendes smøremidler, plader med granulat, og aerosoler. Man skal være opmærksom på at smøremidler og plader med granulat ikke kan anvendes til bekæmpelse af stikfluer.

Larvicider. Midler som forhindrer larverne i at gennemføre deres udvikling til voksne. Dræbes derfor fluerne allerede i larvestadiet, ses ingen voksne fluer. Midlerne anvendes hvor gødningen ligger i en længere periode, f.eks. i gødningskældre, gyllekælder med flydelag og i kalvebokse.

Behandlingen foretages på den friske gødning med passende mellemrum i fluesæsonen. Information om behandlingshyppighed mm. kan altid findes i brugsvejledningen for produktet. Ved behandling af maddingen med larvicider skal man primært koncentrere sig om den friske gødning, da fluerne ikke yngler i gødning, der er ældre end 2-3 uger. Behandling af maddingen er kun nødvendig i de perioder af året, hvor temperaturen kommer over 10-15 °C.

Smøremidler og plader med granulat - ædegifte.

Smøremidlerne er midler som indeholder gift og sukker, der smøres ud på stolper, forværk, øverst på skillevægge og lignende steder. Anvend kun midlerne, hvor der er mange fluer og stor aktivitet. Midlerne kan også smøres på ophængte papplader, strimler, lister og lignende. Mål i smalle, lodrette striber. Lignende midler kan også købes, hvor fabrikanten allerede har påført giften på plader som så er lige til at hænge op. Sørg altid for, at midlerne holdes udenfor dyrenes og små børns rækkevidde.

Rigtigt anvendt giver smøremidler en god fluereduktion, forudsat at man ikke giver fluerne alt for gode muligheder for at formere sig. Dette kan f.eks. gøres ved samtidig, at anvende larvicider. Anvendes smøremidlerne rigtigt, kan udviklingen af resistens undgås eller forsinkes. Som allerede nævnt ovenfor så kan disse midler ikke anvendes mod stikfluer, da disse fluer ikke tiltrækkes af sukker, men kun suger blod.

Aerosoler. Forstøvningsmidlerne har en øjeblikkelig dræbende virkning, men ingen langtidsvirkning. De anvendes f.eks. på særligt varme dage, eller når travlhed i marken har forhindret en effektiv udmugning.

For at sikre sig imod udvikling af resistens, bør midlerne ikke anvendes hyppigere end en gang om



ugen. Det er meget normalt alligevel, at se resistens opstå lokalt på en enkelt gård.

Fluebekæmpelse i hønseskalde

I hønseskalder hvor fuglene ikke har adgang til at skrabe i gødningslaget/strøelsen og æde pupper og larver, kan der undertiden være voldsomme flueproblemer.

Smøremidler og aerosoler

Kemisk bekæmpelse af de voksne fluer kan i hønseskalde finde sted med smøremidler og aerosoler. Smøremidler kan i burhønseskalder anvendes på diverse endeflader, men må suppleres med udsmyring på ikke-absorberende plader, som ophænges i gangene mellem burrækkerne. I nethønseskalder kan pladerne ophænges f.eks. langs æglægningsskasserne, eller der kan smøres direkte udvendigt på disse kasser. Aerosoler kan anvendes, når ventilationen er afbrudt, og bør ikke anvendes hyppigere end én gang om ugen, da man ellers hurtigt vil få resistensproblemer.

Larvebekæmpelse

Larvebekæmpelse vil være den dominerende måde til bekæmpelse af fluer i hønseskalde. I burhønseskalder kan larverne leve i gødningen, i gylle eller skrabe-kanaler og i gødningen på de plader, som sidder under burene og midlertidigt tilbageholder gødningen. Selv såkaldt "vådgødning" er hist og her tør nok til, at fluelarverne kan leve der.

Gødningen på prepladerne kan skrubes ned udefra, og det må gøres ugentligt i sommerhalvåret. Falder gødningen i en skrabe kanal, skal anlægget aktiveres i løbet af samme uge. Ved våd gylle kan det være nødvendigt at tilføre ekstra vand i begge ender af kanalen. Vil man undgå for megen vandtilsætning, kan man bruge et larvicid enten til opløsning i vand eller som granulat.

Fluer på kvæg ved udbinding

Disse fluer opdeles i stikkende fluer (primært den lille stikflue), der suger blod på kvæg og gør dyrene urolige, og sugende fluer (primært plantagefluen), der besøger sår, yver og øjne. Specielt de sugende fluer kan overføre forskellige sygdomme. De vigtigste af disse fluebårne sygdomme er øjenbetændelse og sommermastitis (fluestik).

Midlerne til beskyttelse af kreaturerne mod disse fluer findes i form af plastik-øremærker imprægneret med insekticid, som spreder sig ud på dyrets overflade. De fleste af disse øremærker kan påsættes ved udbinding, hvis man ønsker at beskytte kreaturerne mod fluer hele sæsonen. Hvis de skal beskytte mod sommermastitis, sættes mærkerne på den sidste uge i juni. Mærkerne skal fjernes, når kvæget kommer på stald af hensyn til fare for resistensudviklingen hos fluerne i stalden.

Der findes også væsker med midler, der kan hældes på ryggen af kreaturerne. Disse midler er effektive i ca. en måned, efter at dyrene er behandlet. De stikkende fluer har vist sig at være særligt følsomme for behandling med insekticid, men også antallet af de andre fluearter falder. Derimod beskytter midlerne ikke mod massive angreb fra kvægmyg (*Simuliidae*).

Forebyggelse

Udmugning og renholdelse for gødning, foderrester og fugtig halm!

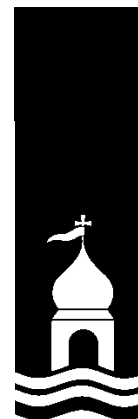
Bekæmpelse

Biologisk bekæmpelse med brug af gyllefluer kan anvendes med stor succes i mange svinestalde med spaltgulve og flydelag. Snyltehvepse kan anvendes, hvor der ophobes fast gødning over en længere periode såsom kalvebokse og større arealer med dybstreelse.

Kemisk bekæmpelse med brug af larvicider kan med held anvendes, hvor der ophobes gødning over en længere periode eller hvor der ophobes utilsigtede mængder af organisk materiale i svært tilgængelige områder.

Voksne fluer kan nedsprøjtes ved brug af aerosoler i forbindelse med et ønske om hurtig reduktion af fluer. Bør dog kun anvendes lejlighedsvis.

Voksne fluer kan ligeledes bekæmpes med smøremidler eller granulater (ædegifte), der indeholder et lokkemiddel indeholdt gift. Kan anvendes hele året.



En oversigt over alle godkendte bekæmpelsesmidler findes på Miljøstyrelsens hjemmeside:

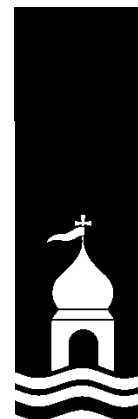
<http://mst.dk/virksomhed-myndighed/bekaempelsesmidler/>

Det kan være vanskeligt, at få alle relevante midler vist med de enkelte søgekriterier. Det skulle dog være muligt at få de fleste frem i søgerubrikken "anvendelse" og her f.eks. søge på "stalde". Alternativt prøv at søge på "fluer" eller "fluelarver".

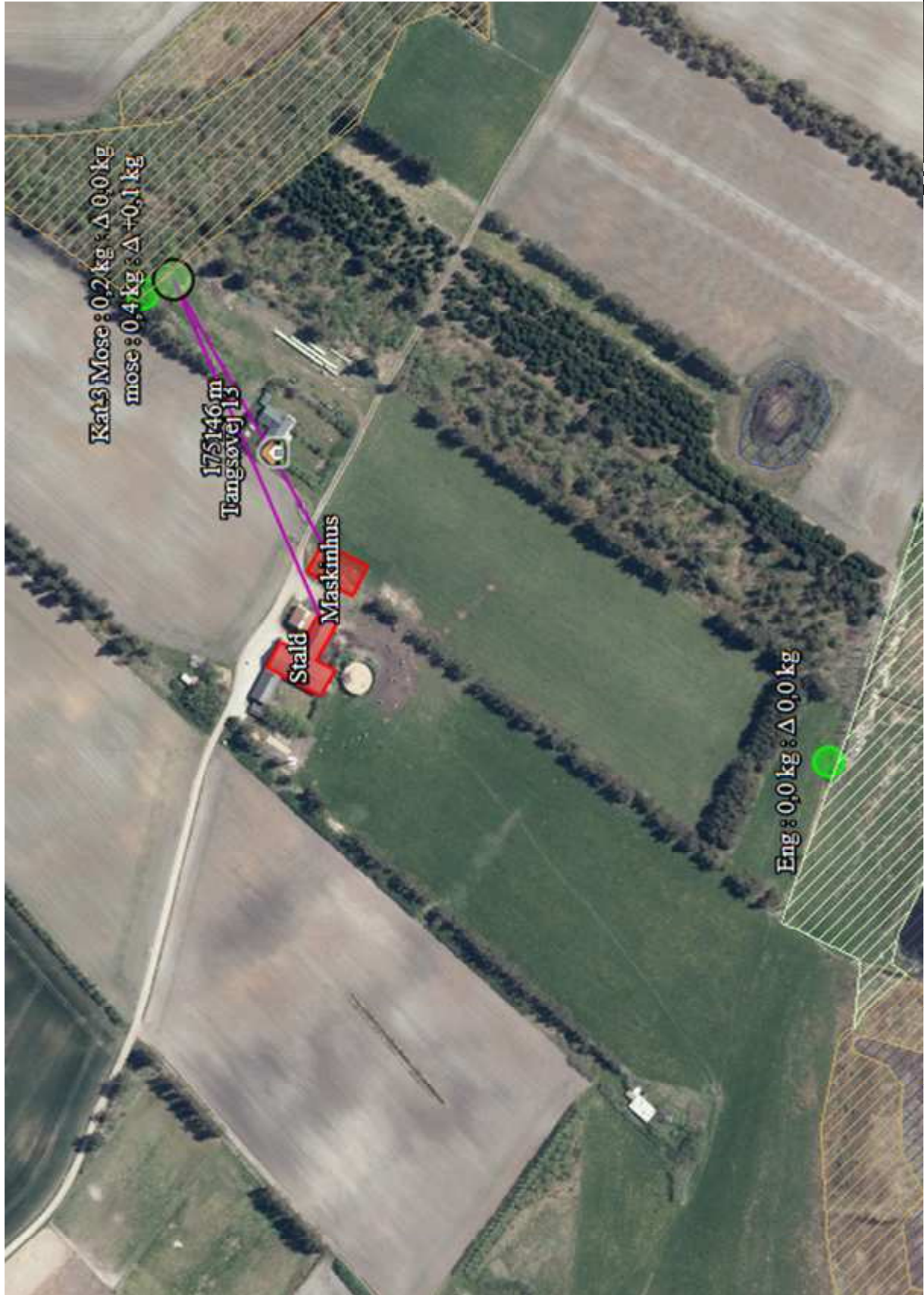
Fortegnelse over de forskellige tilladte aktivstoffer i Danmark, der må benyttes til bekæmpelse af fluer på husdyrbesætninger.

Type og aktivstof	Kommentarer
Larvebekæmpelsesmidler	Forebygger ved at stoppe larvernes udvikling til voksne fluer
<i>Aktivstof</i>	Velegnede til rutinemæssig brug på steder, hvor det er vanskeligt at fjerne gødning
Cyromazin	
Diflubenzuron	
Triflumuron	
Smøremidler - ædegifte	Sukkerholdige ædegifte til voksne fluer
<i>Aktivstof</i>	Langtidsvirkende
Thiamethoxam	Lav risiko for resistens
Spinosad	Velegnet til løbende bekæmpelse af voksne fluer gennem hele fluesæsonen
Imidacloprid	
Azamethiphos	
Forstøvningsmidler	Kontaktgifte mod voksne fluer
<i>Aktivstof</i>	Nedbrydes hurtigt
Pyrethrin I og II	Lavrisiko for resistens
	Velegnede til at løse et akut opstået flueproblem på gården
Sprøjtemidler	Ingen godkendte midler til brug i stalde
	Langtidsvirkende kontaktgifte mod voksne fluer.
	Nedbrydes langsomt
	Høj risiko for resistens

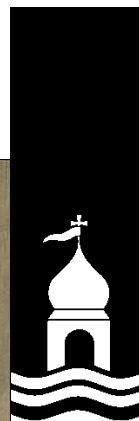
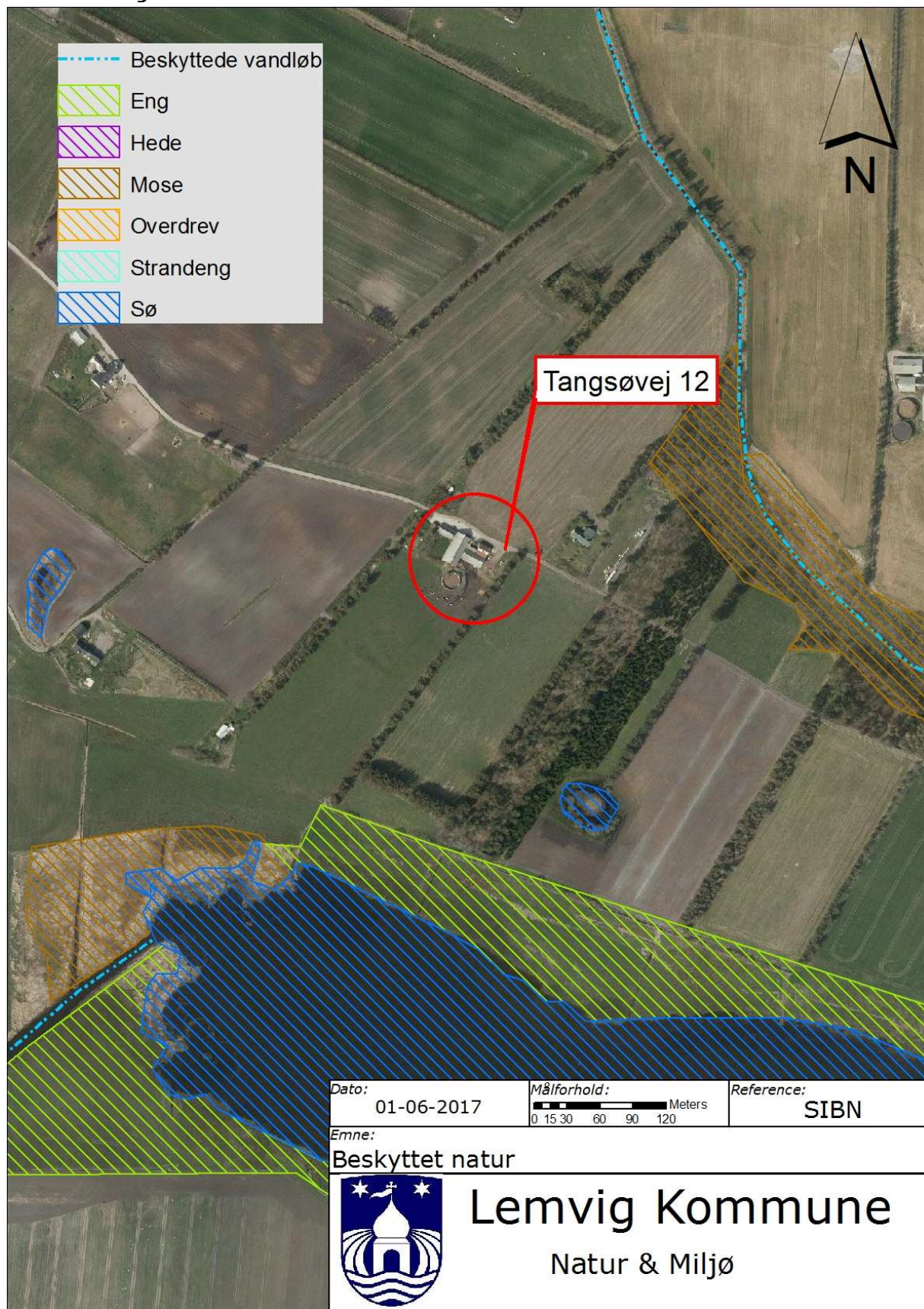
4. juni 2014

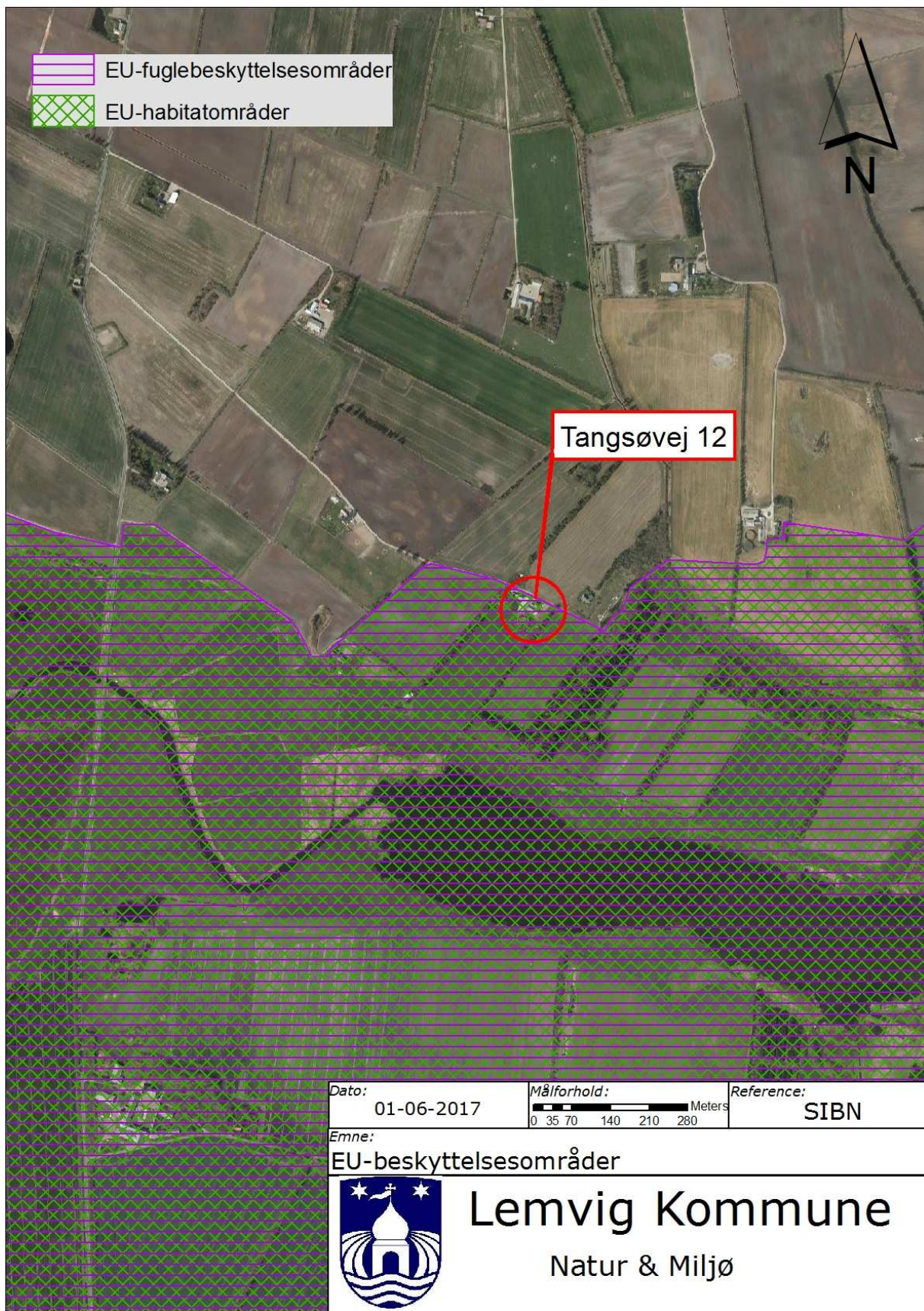


Bilag 4



Bilag 5



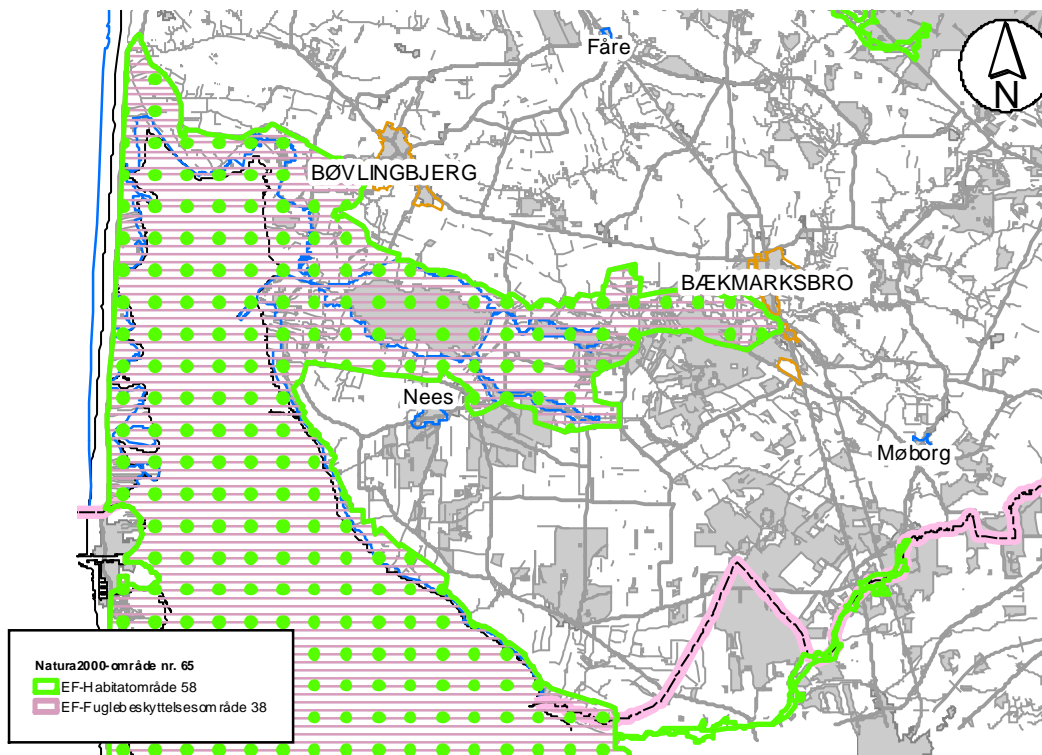




Bilag 6

Beskrivelse af Natura 2000 område nr. 65, Nissum Fjord

Natura 2000 område nr. 65 omfatter 10.967 ha (6430 ha fjord, 4.537 ha land) og udgøres af 1 EF-fuglebeskyttelsesområde (F38) samt 1 EF-habitatområde (H58).



Natura 2000 område nr. 65

Nissum Fjord ligger som en lavvandet brakvandslagune bag den smalle klittange, Bøvling Klit. Fjorden er opdelt i tre bassiner, Ydre Fjorde (Yder Fjord og Bøvling Fjord), Mellem Fjord og Felsted Kog, der afviger i økologiske kår og biologi. Ved Torsminde har Nissum Fjord forbindelse til Nordsøen via en sluse. Området nord for Torsminde fremtræder i dag som en mosaik af saltpåvirkede eller ferske græsningsarealer, høslætarealer samt ubenyttede områder, der henligger med højt græs, rørskov eller strandrørsump. Langs fjordens nord- og østside findes rørsump og strandrørsump i varierende bredde hvor især tagrør og strandkogleaks indgår. Indfjorden og Felsted Kog er omgivet af udstrakte rørskove. Fjanne Grønne, syd for Torsminde, består af strandeng, strandrørsump og strandoverdrev. Området indeholder også mindre partier med klitnatur øst for Torsmindevejen hvor vejen gennemskærer nogle af de østligste klittunger af Bøvling Klit. Mere klitnatur findes forskellige steder mellem Nørre Fjand og Felsted Odde samt på Fjandø i forbindelse med gamle strandvoldsdannelser. Ved Nørre Fjand ligger også et mindre hedeareal med både våd og tør hede. Syd for Bøvlingbjerg ligger fire søer, Indfjorden, Tangsø, Byn og Søndersund.





omgivet af ferske enge og rørsump. De fire søer huser i danske sammenhænge en meget artsrig undervandsflora.

Området ved Nissum Fjord er udpeget for at beskytte naturværdier hvor de væsentligste er selve lagunen, de omgivende strandenge og områdets forskellige søtyper. Endvidere er formålet at beskytte levesteder for en lang række arter, hvor de truede arter plettet rørvagtel, almindelig ryle, brushane, splitterne, dværgterne og vandranke er de vigtigste.

Hertil rummer området en række forskellige naturtyper med mere begrænset udbredelse, f. eks klitnaturtyper, vandløb, overdrev og skovnatur. Fuglebeskyttelsesområdet er udpeget for en lang række af yngle- og trækfugle.

Nissum Bredning er sårbart Natura 2000 område.

EF-habitatområde H58

I habitatområderne skal der sikres eller genoprettes en gunstig bevaringsstatus for de forskellige naturtyper og arter, som det enkelte område er udpeget for.

Herunder er listet de specifikke naturtyper og arter der udgør udpegningsgrundlaget for EF-habitatområdeområder nr. H58. Det foranstillede tal er artens/typens internationale nummer og de særligt truede naturtyper og arter på europæisk plan (såkaldt prioriterede) er angivet med stjerne (*):

- 1095 Havlampret (*Petromyzon marinus*)
- 1096 Bæklampret (*Lampetra planeri*)
- 1099 Flodlampret (*Lampetra fluviatilis*)
- 1103 Stavsild (*Alosa fallax*)
- 1106 Laks (*Salmo salar*)
- 1355 Odder (*Lutra lutra*)
- 1831 Vandranke (*Lurionium natans*)
- 1150 * Kystlaguner og strandsøer
- 1210 Enårig vegetation på stenede strandvolde
- 1310 Vegetation af kveller eller andre enårige strandplanter, der koloniserer mudder og sand
- 1330 Strandenge
- 2130 * Stabile kystklitter med urteagtig vegetation (grå klit og grønsværklit)
- 2140 * Kystklitter med dværgbuskvegetation (klithede)
- 2160 Kystklitter med havtorn
- 2190 Fugtige klitlavninger
- 2310 Indlandsklitter med lyng og visse
- 2330 Indlandsklitter med åbne græsarealer med sandskæg og hvene
- 3110 Kalk- og næringsfattige søer og vandhuller (lobeliesøer)





- 3130 Ret næringsfattige søer og vandhuller med små amfibiske planter ved bredden
- 3140 Kalkrige søer og vandhuller med kransnålalger
- 3150 Næringsrige søer og vandhuller med flydeplanter eller store vandaks
- 3260 Vandløb med vandplanter
- 4010 Våde dværgbusksamfund med klokkelyng
- 4030 Tørre dværgbusksamfund (heder)
- 6230 * Artsrige overdrev eller græsheder på mere eller mindre sur bund
- 6410 Tidvis våde enge på mager eller kalkrig bund, ofte med blåtop
- 7230 Riggær
- 9190 Stilkegeskove og -krat på mager sur bund
- 91D0 * Skovbevoksede tørvemoser
- 91E0 * Elle- og askeskove ved vandløb, søer og væld

EF-Fuglebeskyttelsesområde F 38

Grundlaget for disse fuglebeskyttelsesområder er fuglebeskyttelsesdirektivet fra 1979, der har som formål at beskytte og forbedre vilkårene for de vilde fuglearter i EU. Udpegningsarterne skal være angivet på EF-fuglebeskyttelsesdirektivet bilag 1, jf. artikel 4, stk. 1 eller artikel 4, stk. 2.

De enkelte EF-fuglebeskyttelsesområder er udpeget for at beskytte en række specifikke fuglearter samt disses levesteder (jf. udpegningsgrundlaget). Fælles for fuglearterne er, at de tilhører én af to kategorier:

1. De er truede, følsomme overfor ændringer af levesteder, sjældne eller særligt opmærksomhedskrævende på anden måde.
2. De er regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter i antal af international eller national betydning.

Udpegningsarterne for F38 er listet nedenfor:

(artikel 4, stk. 1)

Rørdrum, Ynglefugl

Pibesvane, Trækfugl

Sangsvane, Trækfugl

Bramgås, Trækfugl

Rørhøg, Ynglefugl

Plettet rørvagtel, Ynglefugl

Klyde, Yngle- og trækfugl

Hvidbrystet præstekrave, Ynglefugl





Pomeransfugl, Trækfugl
Engryle, Ynglefugl
Brushane, Ynglefugl
Lille kobbersneppe, Trækfugl
Splitterne, Ynglefugl
Fjordterne, Ynglefugl
Havterne, Ynglefugl
Dværgterne, Ynglefugl

(artikel 4, stk. 2)

Knopsvane, Trækfugl
Kortnæbbet gås, Trækfugl
Lysbuget knortegås, Trækfugl
Pibeand, Trækfugl
Krikand, Trækfugl
Spidsand, Trækfugl
Toppet skallesluger, Trækfugl
Stor skallesluger, Trækfugl

Trusler for område nr. 65 (habitat og fuglebeskyttelsesområde)

- Naturarealerne bliver for små og for isolerede pga. tilgroning, afvanding, tilplantning og opdyrkning og der mangler spredningsmuligheder for arterne.
- Næringsstofbelastning og deraf følgende eutrofiering. Indfjorden, Tangsø, Søndersund og Byn er påvirket af næringsstoffer fra oplandet og/eller fosfor (også fra oplandet) frigivet fra søbunden. Nissum Fjords tre bassiner er påvirket af store tilledninger af næringsstoffer fra oplandet især Felsted Kog bassinet, hvor Storåen har sit udløb. På grund af den øgede belastning med næringsstoffer er ålegræssets udbredelse kraftigt reduceret fra starten af 1960erne til i dag.
- Belastning med organisk stof. Damhus Å er belastet med organisk stof.
- Miljøfarlige/forurenende stoffer. Der er konstateret forekomster af pesticider og andre stoffer som kan være problematiske i forhold til påvirkning af økosystemet i Felsted Kog og i Mellem Fjord.
- Tilgroning er både en trussel for naturtyperne og deres vegetation men også for de mange trækfugle hvis fourageringsmuligheder forringes.





- U hensigtsmæssig hydrologi. I Nissum Fjord er en slusefjord og slusepraksis har stor indflydelse på saltholdigheden og vandstanden i fjorden. I vinterhalvåret er saltholdigheden typisk meget lav grundet stor vandtilførsel fra Storåen. Saltholdighedsforholdene er afgørende for planternes udbredelse i fjorden, og store udsving kan være kritiske for planterne. Specielt strandengene er afhængige af saltvandspåvirkning, og denne naturtypes udbredelse og tilstand relaterer derfor i nogen grad til slusepraksis. Mange arter, især ynglefugle, stiller krav til vandstandsforhold, og nogle arter stiller krav til forholdsvis lav saltholdighed på ynglepladserne. Derudover er der udtørring som følge af dræning og grøftning, der udgør især en trussel mod forekomsterne af strandenge og ferske enge og påvirker dels naturtypernes tilstand samt deres kvalitet som levested og yngleplads for mange af udpegningsgrundlagets fuglearter.
- Luftbåren deposition af kvælstof overskrider laveste tålegrænse¹ (10 kg N/ha/år) for alle terrestriske naturtyper i området. Højeste tålegrænse (20 kg N/ha/år) er overskredet for mindre arealer med sure overdrev og grå/grøn klit. For Visse-indlandsklit, græs-indlandsklit, tør hede og elle-askeskov og skovbevokset tørvemose er højeste tålegrænse (20 kg N/ha/år) overskredet for hele arealet. Det samme gør sig gældende for de to sø naturtyper: søbred med småarter og kransnålalge-sø (maks. 10 kg N/ha/år).
- U hensigtsmæssig drift. Intensiv skovdrift kan medføre, at områdets meget beskedne arealer med skovnaturtyper forringes eller ødelægges.
- Invasive arter der udkonkurrerer den naturlige vegetation. Især bjerg-fyr er konstateret på flere klitnaturtyper samt på våd og tør hede.
- Fysisk påvirkning. Som en følge af nuværende og tidligere tiders reguleringer og hårdhændet vandløbsvedligeholdelse betyder, at mange af vandløbene inden for området er præget af generelt dårlige fysiske forhold. Rørdrum og i mindre grad rørhøg og plettet rørvagtel er afhængig af større forekomster af gamle rør i rørsumpen, således at rørhøst eller anden arealmæssig begrænsning af større sammenhængende rørskove kan skade arternes ynglemuligheder.
- Prædation fra især ræv og mink (især på de jordrugende vadefugle og terner). Skarv udgør en trussel for laksebestanden, fordi de jager smolten, når den vandrer fra Storåen til fjorden.

Målsætning

Den store kystlagune Nissum Fjord og de omgivende strandenge karakteriserer i Natura 2000-området. Herudover indgår der flere større søer som vigtige landskabselementer. Nissum Fjords

¹ "den belastning, hvorunder væsentlige skadelige effekter på økosystemet ikke vil forventes, vurderet ud fra den bedstetilgængelige viden".



tre bassiner (Yder Fjord, Mellem Fjord og Felsted Kog) og de større søer i området (Indfjorden, Tangsø, Søndersund og Byn) og vandløbene sikres god-høj naturtilstand. Dette forudsætter en god vandkvalitet. De marine områder bør have en under- vandsvegetation med stor horisontal og dybde udbredelse, så- ledes at der er et godt fødegrundlag for områdets mange fugle. Naturtyperne omkring Nissum Fjord sikres en god til høj natur- tilstand. Det gælder især strandenge som arealmæssigt udgør størsteparten af den terrestriske natur. Men også områdets mindre forekomster af artsrige sure overdrev, tørre og våde he- der, klitnaturtyper og rigkær sikres en god til høj naturtilstand. Arealet af våd hede øges, og der bør hvor det er muligt skabes sammenhæng mellem forekomsterne. I området prioriteres le- vesteder for den nationale ansvarsart vandranke. Ligeledes pri- oriteres levesteder for de nationale ansvarsarter knop-svane, kortnæbbet gås, krikand, lysbuget knortegås, pibeand, pibesva- ne, sangsvane og spidsand samt levestederne for de nationalt truede fuglearter alm. ryle, brushane, dværgterne, plettet rør- vagtel og splitterne.

Områdets laksebestand bør sikres, således at den på sigt ikke er afhængig af udsætninger.





Bilag 7

Bilag IV-arter

På baggrund af faglig rapport nr. 635, 2007 Håndbog om dyrearter på habitatdirektivets bilag IV fra Danmarks Miljøundersøgelser, samt kommunens øvrige kendskab vurderes det, at følgende arter og grupper fra habitatdirektivets bilag IV kan tænkes at have levested, fødesøgningsområde eller sporadisk opholdssted på eller omkring ejendommen.

Det drejer sig om damflagermus, vandflagermus, sydflagermus, troldflagermus, dværgflagermus, birkemus, odder, markfirben, spidssnudet frø og strandtudse.

Odder, birkemus og damflagermus er optaget på rødlisten fra 2010 som sårbare. Rødlisten er en fortegnelse over plante- og dyrearter, der er forsvundet, akut truede, sårbare eller sjældne i den danske natur.

Arterne er gennemgået nedenfor:

Flagermus: Der ligger flere mindre skovbevoksninger på og omkring bedriftens arealer, primært på nordsiden af Tangsø. Der er et potentielt fødegrundlag for de insektædende flagermus omkring det lavvandede søområde, og samtidig er skovbevoksningerne potentielle leve- og rastesteder.

Birkemus: Birkemusen findes i to hovedbestande, en i det vestlige Limfjordsområde samt en i det sydlige Jylland. Birkemus forekommer i en stor variation af levesteder, hvoraf de vigtigste synes at være fugtige områder i forbindelse med vandløb eller fjorde samt tilstødende tørre arealer.

Birkemus er fundet i en række forskellige naturtyper: ferske enge, strandenge, overdrev, ekstensivt dyrkede marker, heder, moser, vældområder, fjordskrænter og nogle steder endda i plantager og skove. De træk, som går igen på de fleste sommeropholdssteder, er en høj grad af fugtighed og et tæt urtelag. Det fugtige element kan udgøres af vandløb, væld, moser eller fugtige arealer ud til en fjord.

Odder: Lever udbredt i Vestjylland. Odderen knytter sig primært til moser, krat, skov eller andre naturområder med et højt naturindhold. Den findes i såvel stillestående som rindende vand, og både i saltvand og ferskvand, især i søer og moser med store rørskovsområder.





Spidssnudet frø: Kan forekomme ved søbredden til Tangsø og Indfjorden samt fugtige lavbundsområder i nærområdet af Indfjorden og Tangsø, samt Flynder Å.

Spidssnudet frø yngler i mange slags vådområder lige fra ganske små vandhuller til bredden af store søer og fra helt overskyggede ellesumpe til fuldstændig lysåbne vandhuller. Den største ynglesucces opnår arten i vandhuller uden fisk. Spidssnudet frø er i høj grad afhængig af, at der nær ynglestederne findes gode levesteder på land. En stor del af spidssnudet frøs yngle- og rasteområde, men langt fra alle, er omfattet af naturbeskyttelsens § 3. Ødelæggelse og forringelse af yngle- og rasteområder omfatter rydning, opfyldning til byggeri, belastning med spildevand og fragmentering på grund af veje

Strandtudse: Strandtudsens yngle- og rasteområde vil ofte være vandhuller, enge og strandenge, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Strandtudsens er jævnfør database på fugleognatur.dk observeret ved driftens arealer samt ved Indfjordens udløb i 2011.

Gødskning og vandstandssænkning er væsentlige trusler. Hvis levestedet gødes eller tilføres gødningsstoffer udefra, kan vegetationen blive så frodig, at den ikke længere holdes tilstrækkelig kort ved for eksempel afgræsning.

Hvad angår vandstand kan 5-10 cm til eller fra, være afgørende for, at vandsamlingen udtørre på det rette tidspunkt. Det betyder for eksempel, at hvis en grøft i nærheden udsættes for hårdhændet oprensning, så grøftens bund uddybes med 5-10 cm, så kan det være nok til at tudserne ikke længere kan gennemføre ynglecycklus.

Observation af strandtudsens ved Indfjordens udløb tyder på, at arten er almindeligt forekommende omkring Indfjorden og Tangsø. Afstanden mellem de to observationer er cirka 4 km. Det kan ikke umiddelbart fastslås, om der er tale om observation af den samme bestand, eller to selvstændige bestande af strandtudser. Området langs nordsiden af Indfjorden er uden store barrierer for strandtudsens, hvilket gør, at det trods afstanden ikke kan afvises, at der er tale om den samme bestand.

Markfirben: Markfirben findes spredt i landskabet på åbne, varme, solrige lokaliteter som jernbane- og vejstrækninger, sten- og jorddiger, heder, overdrev, grusgrave, strandenge, kystskrænter og sandede bakkeområder. Markfirbenet yngler på solvendte skrånninger, som er af altafgørende betydning for den. Ynglesuccesen er betinget af, at æglægningen kan finde sted i varm, løs, veldrænet jord af gruset eller sandet karakter.





Stor vandsalamander: Der er enkeltfund spredt over kommunen. Det kan ikke udelukkes, at stor vandsalamander forefindes i våde dele på bedriftens arealer, samt i moseområdet, som grænser op til det nordvestlige hjørne af Tangsø. Stor Vandsalamander er dog ikke observeret på bedriftens arealer.

Stor vandsalamander yngler i vandhuller af meget forskellig størrelse. Det er ikke unormalt at finde den i vandhuller på under 100 m². Arten er følsom overfor forurening af vandhullerne, overskygning af vandhuller og udsætning af fisk. Arten kan findes ynglende i vandhuller under tilgroning, men der skal være sol på næsten hele vandfladen for at bestanden kan klare sig på længere sigt. Som hovedregel yngler den ikke i vandhuller med hundestejler og andre fisk. Nogle steder gør tæt undervands- og flydebladsvegetation det muligt, at nogle af larverne kan gemme sig for fiskene. Den kræver forholdsvis rent vand. Stor vandsalamander er som regel meget stedfast i forhold til ynglestedet.

Næringsberigelse som følge af gødningspåvirkning forringer yngleområderne. Dårlig vandkvalitet som følge af næringsberigelse har en meget markant skadelig virkning på salamandrenes ynglesucces. Derudover kan næringsberigelsen betyde, at vandhullerne hurtigt gror til.

Andre dyre- og plantearter

Lemvig Kommune er ikke bekendt med forekomster af andre planter eller dyr omfattet af artsfredning eller optaget på nationale eller regionale rødlistor på eller umiddelbart op til husdyrbrugets udbringningsarealer.

Ved Tangsø og Indfjorden er der dog observeret og registreret en række dyre- og plantearter, som kan forekomme på eller nær ved bedriften. Nævnes bør, ud over strandtudsen, Blå mosaikguldsmed, som er udvalgt til Danmarks Naturkanon, samt orkidéerne Søpryd og purpur Gøgeurt. Ingen af disse arter indgår i udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området.

